

Soud: Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí: 25.02.2021
Spisová značka: 22 Cdo 3667/2020
ECLI: ECLI:CZ:NS:2021:22.CDO.3667.2020.1
Typ rozhodnutí: USNESENÍ
Heslo: Přípustnost dovolání
Spoluvlastnictví
Dotčené předpisy: § 237 o. s. ř.
§ 1128 odst. 2 o. z.
Kategorie rozhodnutí: D

22 Cdo 3667/2020-84

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Spáčila, CSc., a soudců Mgr. Davida Havlíka a Mgr. Michala Králíka, Ph.D., ve věci žalobkyně **Z. Š.**, narozené XY, bytem XY, zastoupené Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem ve Frýdku-Místku, 8. pěšího pluku 2380, proti žalované **M. M.**, narozené XY, bytem XY, o správě společné věci, vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 9 C 448/2018, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 6. 2020, č. j. 57 Co 108/2020-60, takto:

I. Dovolání **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Stručné odůvodnění:
(§ 243f odst. 3 o. s. ř.)

Okresní soud ve Frýdku-Místku (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 20. 1. 2020, č. j. 9 C 448/2018-41, zamítl návrh žalobkyně, aby soud určil, že rozhodnutí žalované ze dne 2. 11. 2018, spočívající v označení 5 stromů, určených ke kalamitní těžbě na lesním pozemku par. č. XY, v katastrálním území XY u XY (dále jen „předmětný lesní pozemek“), nemá vůči žalobkyni jako opominutému spoluvlastníkovi předmětného lesního pozemku právní účinky, neboť po ní nelze spravedlivě požadovat, aby toto rozhodnutí žalované snášela. Dále rozhodl o nákladech řízení.

Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací k odvolání žalobkyně rozsudkem ze dne 10. 6. 2020, č. j. 57 Co 108/2020-60, napadený rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podává žalobkyně (dovolatelka) dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů („o. s. ř.“), když tvrdí, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu – má jít o rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. 22 Cdo 192/2017, uveřejněný pod číslem 5/2019 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní (dále také jen „Rc 5/2019“). Jako dovolací důvod uplatňuje nesprávné právní posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 1 o. s. ř.

Namítá: „Dovolatelka je přesvědčena, že soudy nižšího stupně nesprávně posoudily otázku výkladu ust. § 1128 o. z. (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník – pozn. dovolacího soudu), který odvolací soud, potažmo soud prvního stupně, v napadeném rozhodnutí zaujal a na němž je napadené rozhodnutí založeno. Výklad ustanovení § 1128 nelze opřít o skutečnost, že o potřebě rozhodnout učinil závěr odborný lesní hospodář, který není spoluvlastníkem předmětného lesa a z lesní hospodářské osnovy pro tento les nevyplývá jeho oprávnění rozhodovat za spoluvlastnice o správě lesa.“

Obsah všech rozhodnutí ve věci i obsah dovolání je účastníkům znám, proto na ně dovolací soud v podrobnostech pro stručnost odkazuje (§ 243f odst. 3 o. s. ř.).

Dovolání není přípustné.

Podle § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Podle § 241a odst. 1 – 3 o. s. ř. dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, vymezení důvodu dovolání, v čem dovolatelka spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a) a čeho se dovolatelka domáhá (dovolací návrh). Důvod dovolání se vymezí tak, že dovolatelka uvede právní posouzení věci, které pokládá za nesprávné, a že vyloží, v čem spočívá nesprávnost tohoto právního posouzení.

Napadené rozhodnutí není v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu, ani s rozhodnutím Rc 5/2019; právě naopak, je s ním zcela v souladu.

Dovoláním je napaden výhradně závěr, že rozhodnutí skácet pět stromů dovolatelku zavazuje proto, že o něm rozhodl odborný lesní hospodář, přičemž dovolatelka se brání tvrzením, že odborný lesní hospodář nemůže rozhodovat o správě společné věci (viz formulaci v dovolání „o potřebě rozhodnout učinil závěr odborný lesní hospodář, který není spoluvlastníkem předmětného lesa a z lesní hospodářské osnovy pro tento les nevyplývá jeho oprávnění rozhodovat za spoluvlastnice o správě lesa“).

Na takovém závěru nicméně napadené rozhodnutí není založeno. Nalézací soudy sice vycházely ze skutkových zjištění, podle kterých odborný lesní hospodář sám upozornil na existenci napadených a suchých stromů, které je třeba skácet, dospěly však k právnímu závěru, že rozhodnutí o správě společné věci (skácení stromů) učinila žalovaná jako většinová spoluvlastnice, a to po předchozím písemném upozornění žalobkyně na nutnost o takovém opatření rozhodnout. Jinak řečeno, odborný lesní hospodář byl sice tím, kdo jako odborník na lesní hospodaření upozornil žalovanou na nutnost odstranění některých stromů, samotné rozhodnutí o jejich skácení, tedy o správě společného lesního pozemku, však již přijala výhradně žalovaná, přičemž postupovala v souladu s § 1128 odst. 2 o. z.

Napadené rozhodnutí tak na řešení dovolatelkou předkládané otázky ve smyslu § 237 o. s. ř. nezávisí, a nemůže proto založit přípustnost dovolání. Jinou právní otázku, od které se měl odvolací soud napadeným rozhodnutím odchýlit, a která by zakládala přípustnost dovolání, dovolatelka neidentifikuje, ani neuvádí, v čem by mělo případně spočívat nesprávné právní posouzení takové otázky (§ 241a odst. 3 o. s. ř.); ani dovolací soud takovou otázku v dovolání nenachází.

Jelikož dovolání není přípustné, Nejvyšší soud jej podle § 243c odst. 1 o. s. ř. je odmítl.

V souladu s § 243f odst. 3 větou druhou o. s. ř. neobsahuje rozhodnutí o náhradě nákladů dovolacího řízení odůvodnění.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 25. 2. 2021

JUDr. Jirí Spáčil, CSc.
předseda senátu